

Вечерта пир. Танци. Нехната и тиха Череня се оглегла с децата си. Тените не присъствуват. ~~Бун~~ Весел. Смес се с дяло гърло като дете. Пие и яде здравата. И той се чамиса в танците. Леко натъквава колана си, с лека усмивка. Танцува с широки и плавателни движения. Всички пленени. После влиза в ръченицата. Буен и неудържим. Пак пият.

Спогледват се. Сега ли? Погледна един очи. Не. Отвърщаха други. Той пие на чашата трапеца, поставена на прикостовен.

Иде вестител. Покланя се. Дава му свитък. Той чете. Очите му ~~изскачат~~ блестят като сини светкавици. Усните му по ръцат. Изведнъж веселият и добродушен младеж се превърна в дързък и страшен мъж, който не прощава обидата и предишния агресивност. Той смачка свитъка, бързо го подаде на господаря си. /?/ Меандър и му валила леко на македонско наречие. Меандър му отговаряше на гръцки, след това стана и бързо изкочи навън. Толу се ачу бърз конски тропот. Прозрият глът полка да се уталож и отново идият македонски пар закива опокотно. Ус изаката отново трепна на красиво очертачите му устни. Войдът на трибалите пов орно му отказваше да повърди договора, който имаше с баща му Филип. А тези тук? До кога щяха да се държат като покорени князе на победени ~~княз~~ племена? След смъртта на Филип всички мислеха само как да отхвърлят властта на македонците. Но те не знаеха с кого си имат работа. Или можеби вече леко го почувстваха.

- Искам да си поръчам щит в някоя от голиме прочути ковачници. Аз сам ще разправа на ~~мотора~~ как да го изработи. На път за савелището ще се обиям в Мадаг. /?/ ...

Влизат танциорите с рабите.